



Historische Kring Maarssen



23e Jaargang no. 4, november 1996

CAFE-RESTAURANT

**„GEESBERGE”
aan de Vecht**

MAARSSSEN 

voor al
uw bruiloften en partijen

Michel en Cokky Heinsius
Zandpad 23 - Maarssen
Telefoon: 0346-561435

AANNEMERSBEDRIJF

BRINKHOF

- * Nieuwbouw
- * Verbouw
- * Onderhoud
- * Renovatie



Machinekade 6
MAARSSSEN

Tel.: 0346-561456
Fax: 0346-550579



**GEURTSSEN-
KOETSVELD**

- * assurantien
- * financieringen
- * hypotheke
- * leasen
- * pensioenen

Raadhuistraat 15
3603 AV Maarssen
Tel.: 0346-561680/567757

0346-569290



REO'S
STOFFENBOETIEK

HISTORISCHE KRING MAARSSSEN

Opgericht 11 september 1972, opgenomen in het verenigingenregister bij de Kamer van Ophandel en Fabrieken voor Utrecht en Omstreken onder nummer 40476918.

Bestuur: J.H. Sagel, voorzitter, B. Visschedijk, secretaris, Postbus 90, 3600 AB Maarssen, tel.: 0346-567596, Mevr. G.M. Willekes-van Putten, penningmeester, giro 2907376, H. Blaauw, Mevr. M.C. Hatzmann-Scheltema, Mevr. H. Pouderoyen, J. Kottman, B. de Ruiter en A. de Zwart.

Lid van verdienste: Mevr. J.G. Zwijns-Brink (20-02-84) en drs. W. Smits (10-02-94).

Erelid: N. van Tricht (10-02-94), Mevr. A.H. Hogenhout-Hofman (09-02-95).

Redactie: K.E. Driehuys, Mevr. M.C. Hatzmann-Scheltema, Mevr. A.H. Hogenhout-Hofman, drs. J.W. Verhoef.

Redactie-adres: Mozartlaan 5, 3603 BD Maarssen, tel.: 0346-565471.

Lidmaatschap: De leden bepalen zelf op de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering de contributie voor het lopende jaar. Deze bedraagt thans f 21,- voor leden, f 15,- voor jeugdleden en het tweede en elk volgende lid op hetzelfde adres. Een tweede lidmaatschap, maar dan zonder periodiek is ook mogelijk en kost slechts f 10,-.

Voor meer informatie en eventueel aanmelden als lid van de Kring kunt u schrijven naar de Historische Kring Maarssen, Postbus 90, 3600 AB Maarssen, of contact opnemen met de ledenadministratie, Mevr. G.M. Willekes-van Putten, Bloemstede 51, 3608 TH Maarssen, tel.: 0346-573173.

Werkgroep archeologie: H. Blaauw, Bloemstede 193, 3607 TB Maarssen, tel.: 0346-562425.

Verkoop losse nummers: B. de Ruiter, Nic. Maesstraat 6, 3601 DR Maarssen, tel.: 0346-563599.

ISSN: 1384-0967

23e Jaargang no. 4, november 1996

Verschijnt 4 x per jaar

Kringnieuws

Rectificatie

11 september 1997: 25 jaar Historische Kring Maarssen

In ons vorige periodiek stond ten onrechte de datum 11 december 1997 als de datum van ons 25-jarig bestaan. Uiteraard moet dit donderdag 11 september 1997 zijn.

Die donderdagavond hebben wij alvast de Open Hof besproken, legt u maar vast een briefje in uw agenda om deze datum te reserveren.

Een werkgroepje beraadt zich op de manier waarop we dit jubileum gaan vieren. Mocht u suggesties hebben, we horen ze graag. Belt u naar Benno Visschedijk, tel. 567596.

Andere data die u niet moet vergeten!

21 november 1996, lezing over de monumentenwacht

23 januari 1997, lezing over buitenplaatsen

20 februari 1997, Algemene Ledenvergadering

10 april 1997, lezing over onze excursie

31 mei 1997, excursie naar Kalkar en Xanten

Zie voor nadere informatie ons periodiek van 3 augustus 1996.

Rijksarchief zoekt vrijwilligers

Het Rijksarchief, Alexander Numankade 201 in Utrecht, gaat de komende jaren de belangrijkste genealogische bestanden elektronisch toegankelijk maken. Daardoor wordt uiteindelijk een grote tijdswinst geboekt bij het opzoeken van gegevens uit de Burgerlijke Stand en uit de doop-, trouw- en begraafregisters.

Vrijwilligers die minimaal een dagdeel hieraan willen meewerken kunnen contact opnemen met Els Elenbaas, tel 030-2753275. Reiskosten worden vergoed.

Avondopenstelling Utrechts Archief

Vanaf 12 september jl. kunnen onderzoekers iedere donderdagavond gebruik maken van de studiezalen van het Rijks- en Gemeentearchief. Tot 21.00 uur kan men er terecht voor informatie en onderzoek. Wel moeten vóór 16.30 uur de gewenste stukken worden aangevraagd. Deze gemeenschappelijke avondopenstelling is een van de stappen op de weg van het samengaan van Rijks- en Gemeentearchief

Utrechtse bedrijven in woord en beeld

Bij de Gemeentelijke Archiefdienst, Alexander Numankade 199 is tot 28 december 1996 een tentoonstelling met oud beeldmateriaal en jubileumboeken van Utrechtse bedrijven. Hiermee wordt een indruk gegeven van industrieel Utrecht.

De tentoonstelling is door de week open, behalve maandagochtend en zaterdagmiddag. De toegang is gratis.

Bij de Archiefdienst is de gids *Utrechtse bedrijven en historisch perspectief* verkrijgbaar. Deze gids kost f 17,50 en bevat een opsomming en beschrijving van de belangrijkste Utrechtse bedrijven.

Cruydenborgh en Endelhof, geschiedenis en opgraving van twee verdwenen buitenplaatsen aan de Vecht te Maarssen

Onder deze (voorlopige) titel verschijnt eind dit jaar een door de Historische Kring uit te geven boek, dat ingaat op de geschiedenis van de Maarssense buitenplaatsen in het algemeen en die van Endelhoven (Endelhof) en Cruydenborgh in het bijzonder.

Voordat het huidige Gemeentekantoor werd gebouwd is door de Archeologische Werkgroep van de Historische Kring op de bouwplaats uitgebreid onderzoek gedaan. De resultaten daarvan waren zo veelbelovend, dat besloten is er een boek over te maken.

Een greep uit de inhoud. Wally Smits zal de geschiedenis van de buitenplaatsen in het algemeen beschrijven. Jaap Kottman beschrijft de vondsten en maakt de bijbehorende catalogus. Jan Witte schrijft over de zoölogische aspecten van de opgravingen en over de historie van Endelhof en Cruydenborgh. Van de hand van Werner Krause is een artikel over stenen pijpen.

De uitgave zal rijk zijn geïllustreerd in kleur en zwart/wit, telt 98 pagina's en is op groot formaat. Een must voor elke geïnteresseerde in de geschiedenis van Maarssen en een prachtig geschenk voor de feestdagen!

Nu al kan men intekenen (leden van de Historische Kring betalen rond de twintig gulden, niet-leden vijf gulden meer) bij Henk Blaauw, tel. 562425.

Benno Visschedijk, secretaris

In memoriam Arie Hogenhout

Op 10 september 1996 overleed op 77-jarige leeftijd ons gewaardeerde lid Arie Hogenhout. Hij was bij de Historische Kring Maarssen een lid van het eerste uur en zeer belangstellend in het reilen en zeilen van de vereniging. In de 24 jaar dat de Kring nu bestaat, bekleedde Arie nimmer een bestuursfunctie, maar daar staat tegenover dat hij het mogelijk maakte dat zijn vrouw Nolda dat wel kon doen. Tot voor kort bracht hij haar uit hun woonplaats Tienhoven naar elke bestuursvergadering of andere activiteit die zij in het kader van de vereniging wens- te te bezoeken. Gezamenlijk bezochten ze bijna alle ledenavonden en excursies die georgani- seerd werden. In de loop der jaren was Arie ook zeer nauw bij allerlei andere kringactiviteiten betrokken. Hij was suppoost tijdens de Open Monumentendagen, groef mee met de werk- groep archeologie in Maarssen en Oud-Zuilen en leerde, ook weer samen met zijn vrouw, ou- de handschriften lezen. Kennis die ze op hun beurt weer doorgaven aan andere leden van de Kring door het geven van een cursus paleografie. Dankbaar maakten we gebruik van Arie's technisch vernuft. Zo maakte hij foto's en dia's, maar ook de boekenstellingen toen onze bi- bliotheek tijdelijk in Goudestein werd gevestigd. Hij repareerde menigmaal de diaprojectoren en bediende deze dikwijls bij de lezingen van de Kring. De bemoeienis van de Historische Kring Maarssen met het recent opgerichte Museum Maarssen volgde Arie belangstellend. Dit had tot gevolg dat hij en Nolda ook bij het museum al weer gauw als vrijwilligers een handje meehielpen en Arie de restauratie van het oude torenuurwerk van de hervormde kerk in Oud- Zuilen, dat zich in de museumcollectie bevindt, ter hand nam. Helaas heeft hij deze laatste klus zelf niet meer af kunnen maken. Een as met tandrad van het slagwerk, waaraan preciese Arie bij het in elkaar zetten van het uurwerk in het museum een mankementje ontdekte, lag namelijk nog thuis in Tienhoven toen hij overleed. Op zaterdag veertien september 1996 werd onze vriend Arie Hogenhout in Tienhoven begraven. Zijn heengaan voelen we als een groot verlies voor onze vereniging. Zijn trouw en bijzonder grote hulpvaardigheid zullen we ons blij- ven herinneren.

Namens het bestuur van de Historische Kring Maarssen.

J.H. Sagel, voorzitter

Kring Kroniek

Dick Dekker 1916-1986

Op 24 november 1986, nu al weer tien jaar geleden, overleed zeer onverwacht op zeventig-jarige leef- tijd drs. Dick Dekker. De Historische Kring Maarssen verloor op dat moment niet alleen een goede en alom gewaardeerde voorzitter, maar ook een hardwerkende en stuwende kracht binnen de redactie van het periodiek van de vereniging en een warm pleitbezorger voor het Maarssense culturele erf- goed. Het huidige bestuur en de redactie menen er goed aan te doen de herinnering aan Dick Dekker levend te houden. Aan de man, die op onnavolgbare wijze zijn "vriendinnen en vrienden van de Histo- rische Kring Maarssen" avonden lang over de geschiedenis van Maarssen kon vertellen. besteden we in dit themanummer uitvoerig aandacht.

We hebben niet getracht een volledig beeld te geven van alle dingen die Dick in Maarssen heeft ge-

daan en waar hij wat mee te maken heeft gehad. We hebben helemaal niet de bedoeling een volledig biografisch overzicht te laten zien. Er is geprobeerd, soms tegen een historische achtergrond, iets van zijn doen en laten in Maarssen te belichten.

14 september 1996: Open Monumentendag

Of het aan het mooie weer lag of aan de ruime publiciteit, in ieder geval was de afgelopen Open Monumentendag een groot succes. Overal was het druk, honderden mensen bezochten locaties als Doornburgh en Slot Zuylen. Het complex van de UTD sloeg alle records met ruim vijfhonderd bezoekers!

Aangemoedigd door dit succes is door wethouder mw. A. Streumer toegezegd dat met een aantal betrokkenen in februari a.s. zal worden bekeken hoe de komende OM-dag (13 september 1997) zal worden opgezet.

Grote drukte bij de lezing van Cees Bloemendaal

De lezingen van Cees Bloemendaal verheugen zich in een grote populariteit. Hij weet als geen ander te vertellen over wat er veranderd en verdwenen is in Maarssen. Juist de recente historie komt daarbij veel aan bod, waardoor iedereen op de vertoonde dia's dierbare plekje herkent en verhalen van vroeger terughooft.

Druk was het daarom op donderdag 25 september jl., dat was geen verrassing. Maar dat er 180 bezoekers zouden komen? De schuifwand van de Open Hof moest open en een aantal mensen moest op de kerkbanken zitten!

Ondanks dat hier en daar wat geïmproviseerd moest worden, was dit weer een geslaagde lezing. We zijn daarom verheugd dat dhr. Bloemendaal al half en half heeft toegezegd volgend jaar weer voor ons een lezing te gaan houden.

Bibliotheek : Nieuwe aanwinsten

Het Utrechts Veengebied, het zesde en tevens laatste deel van de serie Cultuurhistorische routes in de provincie Utrecht, uitgegeven door Buijten & Schipperheijn, Amsterdam. Het boekje dat een uitstekende routekaart bevat, beschrijft een vijftal landschappelijk en cultuurhistorisch interessante fietsroutes en geeft historische en bouwkundige informatie omtrent hetgeen wij onderweg tegenkomen. Er is o.a. een Buitenplaatsenroute in opgenomen van 35 kilometer lengte, die is bewegwijzerd en gaat van Zuilen via Maarssen, Breukelen, Nieuwersluis naar Vreeland en vandaar via de andere Vechtoever weer terug.

De Vechtstreek in bedrijf (deel 1) is deel 6 van de Midden-Holland in bedrijf-reeks, uitgegeven door Repro-Holland BV te Alphen aan den Rijn. Er komen twee delen uit. Dit eerste bevat een beschrijving van de industriële bedrijvigheid in de directe omgeving Utrecht (buiten de Weerdsluizen), Zuilen en Maarssen. Ook de ons welbekende heer C.W.P. Bloemendaal heeft aan het ontstaan van dit boekje bijgedragen.

Stichtse Monumenten Reeks, uitgeverij Matrijs Utrecht, met steun van de provincie Utrecht. Deze keer schaften we uit deze reeks aan :

Begraafplaatsen, na een algemeen hoofdstuk over begraven besteedt het boekje aandacht aan de architectuur van aanleg, gebouwen en grafmonumenten van begraafplaatsen na 1869.

Oorlogsmonumenten, in onze provincie staan ongeveer 125 oorlogsmonumenten, waarvan 40 zorgvuldig geselecteerde voorbeelden worden beschreven. Er is geprobeerd een beeld te geven van de rijkdom en verscheidenheid van dit type monumenten. Het boekje bevat ook een lijst van alle oorlogsmonumenten in de provincie Utrecht. Van ons eigen monument in het park van Goudestein, van de beeldhouwster Marian Gobius, dat onthuld werd in 1949, wordt ook een korte omschrijving gegeven.

Op stand aan de Wand, Vijf eeuwen familieportretten in Slot Zuylen. Het boek dat werd uitgegeven

In memoriam Arie Hogenhout

Op 10 september 1996 overleed op 77-jarige leeftijd ons gewaardeerde lid Arie Hogenhout. Hij was bij de Historische Kring Maarssen een lid van het eerste uur en zeer belangstellend in het reilen en zeilen van de vereniging. In de 24 jaar dat de Kring nu bestaat, bekleedde Arie nimmer een bestuursfunctie, maar daar staat tegenover dat hij het mogelijk maakte dat zijn vrouw Nolda dat wel kon doen. Tot voor kort bracht hij haar uit hun woonplaats Tienhoven naar elke bestuursvergadering of andere activiteit die zij in het kader van de vereniging wens- te te bezoeken. Gezamenlijk bezochten ze bijna alle ledenavonden en excursies die georgani- seerd werden. In de loop der jaren was Arie ook zeer nauw bij allerlei andere kringactiviteiten betrokken. Hij was suppoost tijdens de Open Monumentendagen, groef mee met de werk- groep archeologie in Maarssen en Oud-Zuilen en leerde, ook weer samen met zijn vrouw, ou- de handschriften lezen. Kennis die ze op hun beurt weer doorgaven aan andere leden van de Kring door het geven van een cursus paleografie. Dankbaar maakten we gebruik van Arie's technisch vernuft. Zo maakte hij foto's en dia's, maar ook de boekenstellingen toen onze bi- bliothek tijdelijk in Goudestein werd gevestigd. Hij repareerde menigmaal de diaprojectoren en bediende deze dikwijls bij de lezingen van de Kring. De bemoeienis van de Historische Kring Maarssen met het recent opgerichte Museum Maarssen volgde Arie belangstellend. Dit had tot gevolg dat hij en Nolda ook bij het museum al weer gauw als vrijwilligers een handje meehielpen en Arie de restauratie van het oude torenuurwerk van de hervormde kerk in Oud- Zuilen, dat zich in de museumcollectie bevindt, ter hand nam. Helaas heeft hij deze laatste klus zelf niet meer af kunnen maken. Een as met tandrad van het slagwerk, waaraan preciese Arie bij het in elkaar zetten van het uurwerk in het museum een mankementje ontdekte, lag namelijk nog thuis in Tienhoven toen hij overleed. Op zaterdag veertien september 1996 werd onze vriend Arie Hogenhout in Tienhoven begraven. Zijn heengaan voelen we als een groot verlies voor onze vereniging. Zijn trouw en bijzonder grote hulpvaardigheid zullen we ons blij- ven herinneren.

Namens het bestuur van de Historische Kring Maarssen.

J.H. Sagel, voorzitter

Kring Kroniek

Dick Dekker 1916-1986

Op 24 november 1986, nu al weer tien jaar geleden, overleed zeer onverwacht op zeventig-jarige leef- tijd drs. Dick Dekker. De Historische Kring Maarssen verloor op dat moment niet alleen een goede en alom gewaardeerde voorzitter, maar ook een hardwerkende en stuwende kracht binnen de redactie van het periodiek van de vereniging en een warm pleitbezorger voor het Maarssense culturele erf- goed. Het huidige bestuur en de redactie menen er goed aan te doen de herinnering aan Dick Dekker levend te houden. Aan de man, die op onnavolgbare wijze zijn "vriendinnen en vrienden van de Histo- rische Kring Maarssen" avonden lang over de geschiedenis van Maarssen kon vertellen. besteden we in dit themanummer uitvoerig aandacht.

We hebben niet getracht een volledig beeld te geven van alle dingen die Dick in Maarssen heeft ge-

daan en waar hij wat mee te maken heeft gehad. We hebben helemaal niet de bedoeling een volledig biografisch overzicht te laten zien. Er is geprobeerd, soms tegen een historische achtergrond, iets van zijn doen en laten in Maarssen te belichten.

14 september 1996: Open Monumentendag

Of het aan het mooie weer lag of aan de ruime publiciteit, in ieder geval was de afgelopen Open Monumentendag een groot succes. Overal was het druk, honderden mensen bezochten locaties als Doornburgh en Slot Zuylen. Het complex van de UTD sloeg alle records met ruim vijfhonderd bezoekers!

Aangemoedigd door dit succes is door wethouder mw. A. Streumer toegezegd dat met een aantal betrokkenen in februari a.s. zal worden bekeken hoe de komende OM-dag (13 september 1997) zal worden opgezet.

Grote drukte bij de lezing van Cees Bloemendaal

De lezingen van Cees Bloemendaal verheugen zich in een grote populariteit. Hij weet als geen ander te vertellen over wat er veranderd en verdwenen is in Maarssen. Juist de recente historie komt daarbij veel aan bod, waardoor iedereen op de vertoonde dia's dierbare plekje herkent en verhalen van vroeger terughooft.

Druk was het daarom op donderdag 25 september jl., dat was geen verrassing. Maar dat er 180 bezoekers zouden komen? De schuifwand van de Open Hof moest open en een aantal mensen moest op de kerkbanken zitten!

Ondanks dat hier en daar wat geïmproviseerd moest worden, was dit weer een geslaagde lezing. We zijn daarom verheugd dat dhr. Bloemendaal al half en half heeft toegezegd volgend jaar weer voor ons een lezing te gaan houden.

Bibliotheek : Nieuwe aanwinsten

Het Utrechts Veenweidegebied, het zesde en tevens laatste deel van de serie Cultuurhistorische routes in de provincie Utrecht, uitgegeven door Buijten & Schipperheijn, Amsterdam. Het boekje dat een uitstekende routekaart bevat, beschrijft een vijftal landschappelijk en cultuurhistorisch interessante fietsroutes en geeft historische en bouwkundige informatie omtrent hetgeen wij onderweg tegenkomen. Er is o.a. een Buitenplaatsenroute in opgenomen van 35 kilometer lengte, die is bewoond en gaat van Zuilen via Maarssen, Breukelen, Nieuwersluis naar Vreeland en vandaar via de andere Vechttoever weer terug.

De Vechtstreek in bedrijf (deel 1) is deel 6 van de Midden-Holland in bedrijf-reeks, uitgegeven door Repro-Holland BV te Alphen aan den Rijn. Er komen twee delen uit. Dit eerste bevat een beschrijving van de industriële bedrijvigheid in de directe omgeving Utrecht (buiten de Weerdsluizen), Zuilen en Maarssen. Ook de ons welbekende heer C.W.P. Bloemendaal heeft aan het ontstaan van dit boekje bijgedragen.

Stichtse Monumenten Reeks, uitgeverij Matrijs Utrecht, met steun van de provincie Utrecht. Deze keer schaften we uit deze reeks aan :

Begraafplaatsen, na een algemeen hoofdstuk over begraven besteedt het boekje aandacht aan de architectuur van aanleg, gebouwen en grafmonumenten van begraafplaatsen na 1869.

Oorlogsmonumenten, in onze provincie staan ongeveer 125 oorlogsmonumenten, waarvan 40 zorgvuldig geselecteerde voorbeelden worden beschreven. Er is geprobeerd een beeld te geven van de rijkdom en verscheidenheid van dit type monumenten. Het boekje bevat ook een lijst van alle oorlogsmonumenten in de provincie Utrecht. Van ons eigen monument in het park van Goudestein, van de beeldhouwster Marian Gobius, dat onthuld werd in 1949, wordt ook een korte omschrijving gegeven.

Op stand aan de Wand, Vijf eeuwen familieportretten in Slot Zuylen. Het boek dat werd uitgegeven

naar aanleiding van de tentoonstelling op Slot Zuylen, afgelopen zomer, bevat een overzicht van het gehele bezit aan portretten in het slot. Alle portretten worden beschreven en zijn vaak in kleur afgebeeld. Een bijzonder interessant en leesbaar boek, waarin o.a. ook is opgenomen de visie van Hendrik Jacob van Tuyll van Serooskerke en Belle van Zuylen op portretten.

Deze boeken en nog veel meer interessante werken op het gebied van de geschiedenis, kunt u lenen in onze bibliotheek. Voor leden zijn hieraan geen kosten verbonden. Anderen betalen een statiegeld van f 25,- per boek. De bibliotheek bevindt zich in onze ruimten in Silversteyn, boven Museum Maarssen en is alleen na telefonische afspraak te bezoeken. Voor de woensdagmiddag kunt u zich in verbinding stellen met mevr. Broeksma, tel.660984, voor de avonden kunt u contact opnemen met mevr. Zevenbergen, tel.573929 of met mevr. De Ruiter, tel.563599.

Dick Dekker en het onderwijs in Maarssen

Over de onderwijstijd van Dick Dekker hadden we een gesprek met mevrouw E. Schouten - van der Leen. Een oud-leerlinge uit de begintijd van de heer Dekker in Maarssen. Zij kwam bij hem in de klas in 1945.

In het schoolgebouw aan de Breedstraat was in die tijd een openbare lagere school en een ULO-school gevestigd.

Dick Dekker is twintig jaar aan deze school verbonden geweest, eerst tien jaar als leraar en daarna als directeur.

In 1870 wordt het pand aan de Breedstraat gebouwd. Er wordt het gemeentehuis in gevestigd en de openbare lagere school. Nadat in 1924 Huis Ten Bosch als gemeentehuis in gebruik is genomen, kan de school in 1925 uitgroeien tot een Uitgebreide Lagere School, met drie lokalen. Als Dick Dekker als vierde leraar wordt aangehouden in het schooljaar 43-44 komen er problemen omtrent de huisvesting. De ULO-school heeft vier leraren, vier klassen maar geen vier lokalen, want ook de lagere school heeft haar ruimte nodig. Deze situatie blijft van 1943 tot 1947 bestaan. De oudercommissie schrijft hierover in een brief aan de gemeente dat geen der leerlingen een eigen bank heeft, geen der klassen een eigen lokaal. Toch moet er in vier klassen les worden gegeven, waardoor onregelmatige schooltijden ontstaan, die zeer veel ongemak meebrengen voor de leerlingen uit gezinnen van buiten de dorpskern. Zelfs wordt in dit kader voorgesteld de ULO-school onder te brengen op Bolenstein, maar daar wil het gemeentebestuur niet van horen. Nadat het 'Hoofdbestuur van de Nederlandse Onderwijzers Vereeniging en Volks-onderwijs' er aan te pas is gekomen, wordt in 1949 een begroting gemaakt voor het verbouwen

van het pand ten behoeve van de ULO-school. In eerste instantie staat er in de begroting ook een kantoor voor het hoofd gepland, maar dat wordt later wegens bezuinigingen, weer geschrapt.

Toch wordt het gebouw weer te klein. Er wordt zelfs een dependance gevestigd in gebouw Concordia aan de Breedstraat en op de eerste verdieping en in de serre van het postkantoor in de Raadhuisstraat. Op 29 juli 1956 vinden we dan een raadsbesluit, waarin staat, dat er een openbare ULO-school mag worden gebouwd aan de M.A. de Ruyterstraat, nummer 58. Op 27 april 1960 volgt uiteindelijk de officiële opening.

In 1954, na het vertrek van de heer Busman, wordt de heer Dekker benoemd tot hoofd van de ULO-school. Hij zal dit tot 1963 blijven.

Mevrouw Schouten vertelt, dat zijzelf nog op de lagere school zat toen de heer Dekker op school kwam in 1943.

"Het was een openbare school. Op de lagere school had je daar niet zo'n erg in, maar op de ULO kwamen opeens ook andere kinderen bij je in de klas, die van een katholieke of christelijke lagere school afkomstig waren, die kende je dus



Foto nr.1: Openbare Lagere School aan de Breedstraat. Opname gemaakt omstreeks 1920. In 1870 gebouwd als school en tevens gemeentehuis van Maarssen. De lagere school was op de begane grond en het gemeentehuis tot 1924, toen de gemeente naar Huis ten Bosch verhuisde, op de verdieping ondergebracht. Bij het vrijkomen van de etage is daar de openbare ULO-school, de eerste school voor voortgezet onderwijs in de Vechtstreek, gevestigd. Vanaf 1948 kreeg de school de naam Koningin Juliana ULO, dit werd later MULO en weer later MAVO. De lagere school bleef beneden gehuisvest en kreeg later de naam Burgemeester De Ruiterschool.

Prentbriefkaart, archief HKM

nog niet. De Juliana-school was de enige ULO in Maarssen, anders moest je voor vervolgonderwijs naar Utrecht.

Toen ik op de ULO kwam, was net de oorlog voorbij. Tot dan toe gebeurde er niets op school, geen schoolreisjes, geen toernooien. Je kreeg alleen les, zo goed en zo kwaad als dat ging. Na de oorlog gingen we elk jaar op schoolreis, we speelden toneel, er werden voetbal en korfbal-toernooien georganiseerd. Er ging een nieuwe wereld open. En in die wereld, was voor ons, de heer Dekker de grote stimulator.

Er waren vier leraren op school, ze waren alle vier aardig, maar Dekker sprong er voor mij echt uit. Hij was natuurlijk nog jong en enorm enthousiast. Hij wist alles uit je te halen wat er in zat. Hij was helemaal niet streng, maar je deed je best om voor zijn vakken goede cijfers te halen. Als je

veel huiswerk had, liet je soms andere vakken schieten, maar niet Engels, Nederlands en Geschiedenis.

Ik herinner me nog onze eerste Engelse les, dat vond je heel interessant. 'Je kunt nu laten horen dat je Engelse les hebt', zei de heer Dekker, 'want vanaf nu zeg je nooit meer 'Bleu Band' maar 'bloed bend' en nooit meer 'Sun Light' maar 'sonleit'. Zo wist hij dat dan te brengen.

Ik weet nog goed dat hij voor het eerst bij ons op school kwam met zijn vrouw, toen nog zijn verloofde, dat was op het sinterklaasfeest.

We zijn ook met de hele school op de fiets naar hun trouwerij geweest in Hoograven. Later ging mevrouw Dekker ook mee op de schoolreisjes. Dat was voor ons reuze leuk, zo'n jong stel als begeleiders mee te hebben. Prachtige schoolreisjes werden door hem georganiseerd. Op een

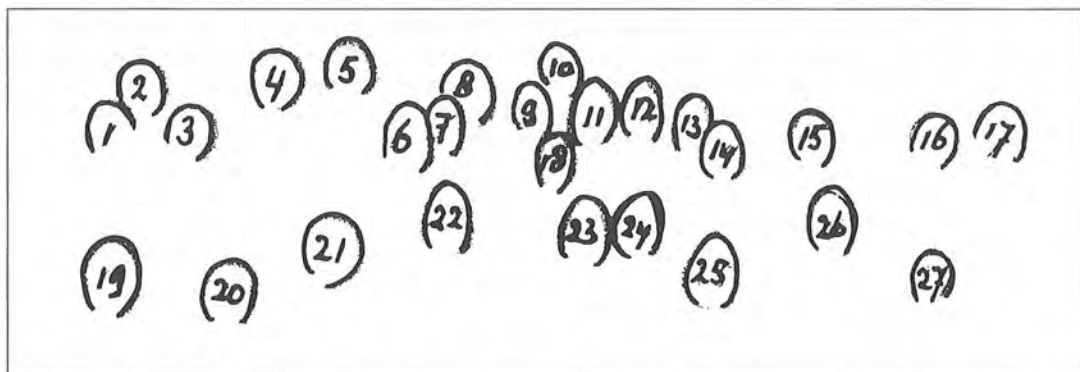


Foto nr. 2: Dit is een foto uit 1946 van een voetbal- of korfbaltoernooi van de ULO, die wij te leen kregen van Ennie Schouten-Van der Leen. 1. Tonny van Alfen 2. Teunis Schipper 3. Nico Bakker 4. Meneer Dekker 5. Koos van Ginkel 6. Freek van Eindhoven 7. Arie Schipper 8. Ennie van der Leen 9. Jan van Weerden 10. Meneer Busman 11. Piet Huusen 12. Guus Begeman 13. Adriaan Bakker 14. Piet Tukker 15. Govert de Rijk 16. Lenie de Vos 17. Tineke Spelt 18. Anton Heegers 19. Ko Timmer 20. Jan Verkruse 21. Ad de Wijs 22. Klaas Schaap 23. Theo Scholten 24. Essie van Ginkel 25. Nol van de Kant 26. Gezinus van Rijn 27. Ruth Verhoef

keer gingen we naar Arnhem met de sleepboot van de Kininefabriek, de Singona. Antje Reimus was bij ons op school en haar vader was de kaptuin en Dick wist dat dan te regelen.

Het jaarlijkse schoolfeest vond rond de sinterklaas plaats. Meestal waren er twee avonden,

want iedereen uit het dorp wilde dat meemaken. Het was een evenement!

We repeteerden vanaf september onder leiding van de heer Dekker, een toneelstuk of een aantal korte stukken, ook werd er gezongen en soms aan cabaret gedaan. Hij kon zelf prachtig toneel spelen, maar ook geweldig genieten van de



Foto nr. 3: Koningin Juliana MAVO. In 1943 werd Dick Dekker als onderwijzer aan de ULO-school in Maarssen benoemd, waar hij twintig jaar aan verbonden zou blijven. Van 1953 tot zijn vertrek naar de Kweekschool voor Onderwijzers in Amsterdam in 1963 was Dick hoofdonderwijzer, later directeur genoemd, van de school. In de jaren vijftig groeide de school enorm met als gevolg dat er in 1960 verhuisd moest worden naar een nieuw gebouw aan de M.A. de Ruyterstraat. Inmiddels is ook dit gebouw gesloopt en zijn er op deze plaats woningen verzezen.

Fotoarchief HKM, Collectie Jos Pé, Arnhem

prestaties van iedereen die meedeed. Soms schudde hij werkelijk van het lachen over gekke voorvallen. Heerlijk was het.

Velen zijn later met amateur-toneelspelen doorgegaan. Voor die toneelavonden kwam een kist vol prachtige kleding uit Amsterdam, dat was ook weer zoiets, wat hij regelde, een weelde in die tijd.

Het lesgeven was hem op het lijf geschreven. Ik heb altijd gedacht, dat als iedereen in zijn schooltijd zo'n onderwijzer zou hebben, hij al een heel eind op weg zou zijn. Niet dat de andere leraren niet goed waren, maar van hem kreeg je iets meer mee.

Wally Smits (oud-leerling van de PABO in Utrecht) schreef dat ook eens in een van zijn stukjes. Hij is geschiedenis gaan studeren, omdat de heer Dekker hem daarin zo gestimuleerd heeft.

Altijd weer zette hij zich enorm voor zijn leerlingen in. Hij onderhield ook goede contacten met

de ouders en als er iets was, kwam hij thuis praten. Al zijn aandacht was voor de school en wat daarmee samenhing.

Hij was een echte allround opvoeder. Hij leerde je ook iets voor elkaar over te hebben. Hij zei dat niet openlijk, maar hij werkte op je gemoed. Voor hem wilde je de dingen goed doen. Niet iedereen heeft dat misschien zo ervaren, maar velen wel. We waren natuurlijk erg ontvankelijk na die oorlogsjaren. Onze belangstelling ging overal naar uit, we hadden zoveel gemist. De heer Dekker probeerde zo veel mogelijk uit de leerlingen te halen. Dat was voor ons heus niet altijd gemakkelijk, al deed je je best.

Ik heb gehoopt dat mijn kinderen ook bij hem in de klas zouden komen. Dat is echter niet gelukt, want toen gaf hij al in Utrecht les op de kweek-school.

Natuurlijk maakte de heer Dekker, in zijn jonge enthousiasme, ook ongelukken. Vooral de heer

Busman, het hoofd van de school, had het soms moeilijk met hem. Hij kwam soms bijna te laat. Busman, die op de stoep stond te wachten, om te fluiten ten teken dat de school begon, floot, hoewel hij Dekker in de verte zag aankomen. Dan kregen ze daarover ruzie. Wij merkten dat natuurlijk wel.

Het was heel vrij bij hem in de klas, maar hij vertrouwde erop, dat als hij er even niet was, we ons wel goed zouden gedragen. Op vrijdagmiddag, de laatste les, was het altijd reuze gezellig. Er werd dan over van alles gepraat. Vaak nam hij

zijn gitaar mee naar school en leerde ons Engelse liedjes. Jazeker, mede door de heer Dekker heb ik een fantastische schooltijd gehad."

Marja Hatzmann

Bronnen:

- Gemeentearchief Maarssen
- Voortgezet onderwijs in Maarssen in de vorige eeuw, Dick Dekker, Periodiek HKM, Jaargang nr. 2, blz. 32.

Uit het **ALGEMEEN NIEUWSBLAD** van 29-10-1980 tekenen we nog even een paar typerende regels op, die de heer H.J. Dollekamp, een oud-collega, die vanaf 1955 werkzaam was op de Julianaschool, publiceerde in zijn artikel **Dick Dekker verlaat het onderwijs**, dat door hem werd geschreven toen Dick Dekker gebruik maakte van de VUT-regeling.

'Voor de belangen van zijn leerlingen kwam hij op en als het moest zou hij ervoor vechten. Als hij maar dacht dat iemand onrecht werd aangedaan kwam hij in actie, op z'n bekende, vaak wat emotionele manier'.

'Steeds weer heeft hij zich volledig ingezet en dat zou weer niet mogelijk zijn geweest zonder het besef dat hij - waar hij zich ook voor inspande - steeds wist dat zijn vrouw volledig achter hem stond.'

Dick Dekker en het toneel in Maarssen

Wij weten natuurlijk dat Dick Dekker zich voor veel dingen in Maarssen heeft ingezet. Zonder hem bestond dit Periodiek nu niet. Echter al veel eerder, eigenlijk vlak nadat hij hier was komen werken, ging hij zich al bemoeien met het amateurtoneel. Hierover spraken wij met de heer Dorresteyn, zelf ook geen onbekende in ons dorpsleven.

De heer Dorresteyn vertelt, dat hij voor het eerst kennismakte met Dick Dekker in 1946. Dick organiseerde toen een toneelvoorstelling voor de gehele lagere schooljeugd van Maarssen, ongeacht geloofsovertuiging of achtergrond. Het Utrechts onderwijzerstoneel, waar hijzelf lid van was geweest, was hierbij zijn voorbeeld.

"We speelden een hele zaterdag door, ik geloof wel zes voorstellingen, in het bovenzaaltje van Kouffeld (thans Café Ome Klaas, aan de Lange Gracht). De toeschouwertjes werden ingedeeld naar leeftijd. Het stuk heette 'Joppe bij de zigeuners'. Het was een enorm succes en erg leuk om

te doen en al die kinderen van een vrolijke voorstelling te kunnen laten genieten.

Later ben ik op Dicks verzoek bij Kunst en Strijd komen spelen. Dick heeft, na de oorlog, die oudste toneelvereniging van Maarssen weer nieuw leven ingeblazen. Met zijn repertoirekeus en zijn enorme inzet heeft hij het toneel hier in Maarssen op een hoger peil gebracht. Voor de oorlog werden er meest blijspelen gebracht, maar wij hebben heel wat meer uitgeprobeerd. Niet dat het altijd een groot succes was, we grepen ook wel eens te hoog, maar het was een hele leuke tijd. Voor amateurs is het ook moeilijk een rol te spe-



Bij de foto: Een opvoering van de 'In de Wijze Kater' in 1951 met: 1. Sip Dekker 2. Wim v.d. Vliet 3. Cootje de Graaf 4. Ruth Manten 5. Cor de Vries 6. Tini v.d. Vliet-Stoker 7. Sander v. Zwol 8. Jan Dorresteyn 9. Theo Dekker 10. Kees Dekker 11. Jaap van Vredendaal 12. Jan Kuiper 13. Ennie Schouten-van der Leen 14. Guus Dekker-Krijnders 15. Hein Heespelink 16. Gerrit van Dam 17. Siebe de Vries 18. Henk Hartsuyker 19. Dick Dekker 20. mevr. de Vries.

len, die niet bij je karakter past. Je hebt niet zo de gelegenheid om je in te leven als een beroepsspeler. Het aantal uitvoeringen is altijd beperkt. Vroeger was zo'n uitvoering een echt feest. De dames kwamen meestal in het lang en de heren toch zeker in een net pak. Na afloop was er bal na. Dat waren reuze gezellige avonden. Daar zie ik met veel plezier op terug.

Toen Dick nog leefde en hiernaast woonde, hebben we weleens enorm gelachen bij het ophalen van onze toneelherinneringen. We hebben waanzinnige dingen beleefd.

Op een keer speelden we in Kockengen in een oud patronaatsgebouw. Het was een houten verenigingsgebouwtje met een buffetje achterin, een zeer klein kleedkamertje, één toilet en weinig verwarming. Het duurde lang voor de voorstelling kon beginnen, want eerst speelde nog de Kockengense fanfare. Het was hartje winter en het begon zelfs te sneeuwen. We liepen ons te vervelen en kregen het steeds kouder. Tegenover de achteruitgang was een kroegje. We konden de verleiding niet weerstaan. Een van ons haalde een fles jenever om warm te worden. Voordat we begonnen met spelen, waren we lekker warm en behoorlijk vrolijk geworden. Dick was woedend, die was altijd zo serieus. Voor de voorstelling hadden we een ameublement nodig en dat was voor deze gelegenheid van de plaatselijke arts geleend. Een stoel was erg gammel, daar moest je dus niet op gaan zitten. Maar natuurlijk liet ik mij prompt wel op deze stoel neer, met alle gevolgen van dien. Dick was in het stuk mijn oom en ik zei om hem te plagen, 'Nou oom u heeft zoveel geld, ik had wel gedacht dat u voor een beter ameublement zou zorgen'. Dick liet zich echter niet overtroeven en antwoordde, dat ik met zijn bestedingspatroon niets te maken had. Vervolgens gingen wij weer door in de oorspronkelijk tekst. Dat gaf dan onder ons natuurlijk hilariteit.

Op een keer in Breukelen was er in de pauze weer eens een verloting. We wonnen een Gouds kaasje in een doosje, dat lekker werd opgesmikkeld. Na de pauze begon het stuk als volgt: Dick en ik namen onze plaatsen in en voordat het doek opging, zette Dick nog snel het doosje op de kop van de souffleur, Sander van Zwol. Die niets meer kon zien en er ook niets aan kon doen, want die souffleurs hokjes waren zo nauw,

dat hij met zijn handen niet bij zijn hoofd kon komen.

Een goede grap, maar Sander nam wraak. Dick had vooral bij de minder belangrijke stukken de gewoonte het derde bedrijf niet te leren en speelde dan helemaal op de souffleur, dat kon hij prachtig. Deze keer echter niet. Na afloop van het tweede bedrijf sloot Sander definitief het tekstboekje en moest Dick op eigen kracht verder. Dat lukte hem gelukkig wonderwel, want hij was een prima acteur, maar voor zijn medespelers was het moeilijk hun gezicht in de plooi te houden.

Ja, Dick heeft heel veel voor K&S betekend, hij heeft er weer schwung in gebracht en het niveau van het repertoire omhoog gekrikt. Dit bedoel ik niet denigrerend tegenover anderen. Maar voor de oorlog was dat heel anders. Je speelde altijd blijspelen, zoals 'Robbedoes getrouwd', 'Robbedoes later', en meer van dergelijke niemendalletjes.

Onder regie van Dick waagden we ons aan 'In de Wijze Kater' van Heijermans en 'De Vrek' van Molière. In beide stukken speelde Dick met veel verve de hoofdrol. Ik weet nog dat hij best lenig was, maar in de wijze kater moest hij met één sprong, op vier poten, van de vloer op de tafel springen en dat heeft heel wat oefening gevergd.

Hij had natuurlijk, zoals iedereen ook zijn zwakheden. Als we een decor hadden opgebouwd, geheel volgens zijn instructies, dan lieten we hem dat zien. Dan begon hij als een goede pedagoog ons eerst te prijzen, waarna hij de meest ingewikkelde wijzigingen voorstelde. In het begin deden we trouw wat hij zei. Hij besepte niet ten volle wat een werk het was zo'n decor te maken. Op den duur zeiden we gewoon: 'Dick, jochie je zoekt het maar uit, hier liggen de hamer en de spijkers'. Hij vatte dat altijd sportief op. Je hebt dat met iedere regisseur. Ik heb er in de loop der jaren al heel wat meegemaakt en het is altijd hetzelfde 'gedonder'. Ze willen altijd dingen die niet kunnen. Ook al omdat de middelen te beperkt zijn.

Een jaar of zes was Dick full-time bij K&S betrokken, daarna speelde en regisseerde hij nog incidenteel. Hij is toen meer bij het voetbal betrokken geraakt. Hij was al sinds zijn jeugd een fer-

vent voetballer bij Velox in Utrecht. In Maarssen kwam hij bij VV Maarssen en omdat hij niet alleen goed voetbalde, maar ook goed kon organiseren werd hij al gauw voorzitter van die club. Mede door Dick is die club toen glorieus gegroeid.

Na het voetbal kwam de Historische Kring, waarmee hij velen en niet alleen Maarssenezen (geboren en getogen Maarssenaren) een groot plezier heeft gedaan. Met zijn onderzoekjes heb ik hem nog wel eens kunnen helpen. Wij wonen al generaties lang in Maarssen. Mijn grootvader had ook al de slagerij en tot mijn grote vreugde zet mijn dochter de zaak nu weer voort.

Het was met Dick, zoals met zovelen, ik ga daar zelf ook een beetje mank aan. De projecten die je opzet moeten na enige tijd zichzelf zien te bedruipen, dan wil je weer iets anders beginnen. Zo was dat ook in zijn werk. Hij heeft zich meer

dan honderd procent ingezet voor de Juliana ULO-school. Op een bepaald moment was die taak wat hem betrof volbracht en de uitdaging eraf. Hij is toen gaan elders gaan lesgeven. In zijn vrije tijd heeft hij zijn doctoraal Nederlands gehaald. Dat kwam hem later goed van pas bij het schrijven van artikelen en boeken over de historie van Maarssen."

Marja Hatzmann

Dick Dekker voorzitter van v.v. Maarssen.

De voetbal vereniging Maarssen werd opgericht in 1927. Eerst was het een protestantse vereniging, genaamd De Protestantse Voetbalvereniging M.F.C. (Maarssense Football Club). Na twee jaar ontdekte men dat op deze manier het aantal leden te klein zou blijven. Het werd van nu af voor iedereen mogelijk om lid te worden. Bij het intrede in de 3e klasse U.P.V.B. (een onderafdeling van de K.N.V.B.) in 1933 werd de naam ook veranderd. Er was al een club met deze naam, het werd toen v.v. Maarssen.

Als je in het jubileumnummer van het clubblad van de v.v. Maarssen van 1952 kijkt, zie je daar ook een stukje van de hand van Dick Dekker. Zeer typerend is het slot van zijn bijdrage als voorzitter, hij schrijft:

'Mannen van de v.v. Maarssen, houdt de naam van je vereniging rein op het veld en er omheen. Weest een beschermer en een stut voor je vereniging in al je daden. Laat echter je gezin en je dagelijks werk hierdoor niet lijden !

Mochten er onder ons zijn die te snel oordelen en daardoor veroordelen, corrigeer ze. Adviezen als deze zijn makkelijk te geven, maar slechts met inspanning en opoffering op te volgen. Maar mag een jubilerende vereniging dat niet verwachten van haar leden ?'

Dit jubileumboekje kregen we van oud penningmeester Gerard de Wit, die we graag bereid vonden, nog eens herinneringen op te halen uit de tijd dat hij met Dick Dekker als voorzitter en Wim van der Vliet als secretaris het dagelijks bestuur van de v.v. Maarssen vormde. Hoewel hij dacht niet zoveel meer te weten uit die jaren, omdat herinneringen ook wel vervagen, was het toch alleszins de moeite waard.

Over hemzelf lezen we in de jubileum-uitgave, dat hij meekwam met de zaterdagmiddagclub van Blauw-Wit, die in de jaren 1941-1942, wegens gebrek aan leden, onderdak vroeg en kreeg bij de v.v. Maarssen. Het bestuur werd toen uitgebreid tot negen man en Gerard de Wit deed zijn intrede.

De heer De Wit, die zelf wel zo'n zestien jaar actief lid is geweest van de vereniging vertelt :



Deze foto werd genomen tijdens een receptie op sportpark Daalseweide, van links naar rechts, Wim van der Vliet, Gerard de Wit en Dick Dekker.

"Waarschijnlijk is Dick begin jaren vijftig lid geworden. We hadden toen zo'n 200 tot 250 leden. Hij was al heel snel voorzitter, want er kwam een vacature. Wij vormden het dagelijks bestuur met Wim van der Vliet als secretaris. Dick was geen groot, maar wel een enthousiast speler, eenmaal voorzitter geworden, voetbalde hij niet meer. Hij heeft daar vast geen spijt van gehad. In die periode liep alles bij de vereniging op rolletjes, dan is besturen erg leuk. Dick had veel functies. Hij trad nooit op de voorgrond. Hij was erg bescheiden. Hij kende heel veel mensen, werd door velen gewaardeerd en daardoor gingen veel deuren voor hem open. Zo werden we bij het 25-jarig jubileum verrast door een bezoek van de hoogste baas van de K.N.V.B. uit Den Haag. Dick had hem tijdens een jeugdvoetbalkamp ergens ontmoet en kennelijk indruk gemaakt.

Dick was een goede voorzitter. Hij hield niet van uitweiden tijdens bestuursvergaderingen. Je moest bij het onderwerp blijven dat aan de orde was. Na afloop van de vergadering kon er over

koetjes en kalfjes worden gepraat. Hij kon het met iedereen goed vinden, de terreincommissie, de kantinecommissie en met de mensen van het Jeugdfonds. In die tijd zo vlak na de oorlog hadden de ouders natuurlijk geen geld over voor een voetbaluitrusting voor hun kinderen en daarvoor hadden wij een fonds opgericht.

De club-contributie bedroeg toen voor jeugdleden 5 cent, voor jongens tussen de 16 en 18 jaar een dubbeltje en als je ouder was, betaalde je 20 cent per week.

Iedereen deed alles belangeloos. Toen bijvoorbeeld het tramlijntje van Zeist naar Veenendaal werd opgeheven, wist een van onze bestuursleden beslag te leggen op sloopmateriaal, waaruit bij ons de palen voor een lichtinstallatie op ons veld, konden worden gefabriceerd. Dat was het veld achter de Stationsweg, wat nu het O.V.V.O.-veld is. Ja, we moesten alles zelf opbouwen. (Dit voorbeeld is overigens van voor de tijd van Dick Dekker).

Het waren andere tijden dan tegenwoordig. Nu

draait alles om het grote geld. Ik vind tegenwoordig niets meer aan voetballen. Er ligt geen vriendschap meer aan ten grondslag.

Tijdens onze bestuursperiode ging ik ook eens met Dick naar een receptie van een voetbalclub in Hoograven, een wijk van de toen nog bestaande gemeente Jutphaas. Of het nou ter ere van een kampioenschap was of een jubileum, dat weet ik niet meer. Wel weet ik dat er natuurlijk weer iemand op Dick afstapte en hem begroette met de woorden: 'Ha, meester Dekker, leuk u weer eens te zien'. Hij kwam altijd en overal bekenden tegen.

Het was een goede tijd voor de club. Ik herinner me dat we uitspeelden in Geldermalsen en dat er dertien bussen nodig waren om de supporters te vervoeren. Jammer genoeg verloren we die wedstrijd.

In 1956 of 1957 is het bestuur echter en bloc afgetreden. Als het goed gaat met het voetballen, gaat het goed met het bestuur, als het minder wordt in de competitie moet het bestuur het vaak ontgelden. Dat was ook het einde van Dick Dekker als lid van de v.v. Maarssen.

De laatste voetbalwedstrijd, die ik nog van de club heb gezien, was samen met Dick. De v.v. Maarssen was inmiddels overgegaan naar de voetbalvelden 'Daalseweide'."

Toch wisten ze van de v.v. Maarssen Dick altijd weer te vinden, want ook bij het 50-jarig bestaan lezen we zijn naam in het jubileumboekje. Nu als redactielid voor dit speciale nummer.

Marja Hatzmann

Dick Dekker voorzitter van de Historische Kring Maarssen

(september 1972 - november 1986)

Oprichting Historische Kring Maarssen

De bemoeienis van Dick Dekker met de Historische Kring Maarssen begon formeel op dinsdag 11 september 1972 toen ten huize van Reyer Pos, Ariënslaan 68, in Maarssen, tien personen bij elkaar kwamen om het oprichten van een plaatselijke historische vereniging te bespreken en hij die avond - toen er eenmaal besloten was om met de Historische Kring Maarssen te beginnen - als voorlopig voorzitter naar huis terugkeerde. Op de eerste, officiële ledenvergadering van de Kring (29 januari 1973) werd Dick Dekker vervolgens tot voorzitter verkozen. Een functie die hij met veel enthousiasme tot zijn overlijden in 1986 zou blijven vervullen. De voornaamste aanleiding om tot de oprichting van een Historische Kring in Maarssen over te gaan, was het feit dat een jaar eerder in augustus/september 1971 bij het inrichten van een expositie, waarin door milieubeschermers stelling werd genomen tegen de bouwplannen voor Zandweg-Oostwaard (o.a. bebouwen van het essenhakhoutgebied achter Vechtenstein met woningen) en de aanleg van de zogeheten Verlengde Verbindingsweg via een

nieuwe brug over de Vecht en door een deel van de buitenplaats Vechtenstein, bleek dat er in Maarssen betrekkelijk weinig kennis en materiaal aanwezig was om de genoemde tentoonstelling historisch goed te kunnen onderbouwen. Al jaren was er over de historie van Maarssen weinig meer gepubliceerd en waren er maar enkele particulieren die zich verdiepten in de geschiedenis van Maarssen of historische afbeeldingen verzamelden, zoals prentbriefkaarten, landkaarten en gravures. Toevallig verscheen kort na die tentoonstelling het door Dick Dekker geschreven boekje 'Maarssen in oude ansichten'², waar veel belangstelling voor bleek te bestaan. Een uitstekende reden, vertelde wijlen Reyer Pos mij ooit, om eens met Dick Dekker over het starten van een Maarssense historische vereniging te gaan praten. Bij dit gesprek bleek Dick erg geïnteresseerd te zijn in de plannen van Reyer Pos om de Maarssense geschiedenis nader te gaan bestuderen en verklaarde hij zich bereid om hieraan mee te doen. Samen bedachten de heren nog dezelfde dag een aantal namen van mensen die ze voor een oprichtingsvergadering uit zouden



Oktober 1980, Dick Dekker, pas in de VUT, sorteert thuis in zijn studeerkamer foto's en prentbriefkaarten.
Foto Jan J. van Dijk, Maarssen

kunnen nodigen. Dit waren mevrouw J.G. Zwijns-Brink en de heren J. Achterberg, D. van den Berg, C.P. Klap, J.N. Servaas, N. van Tricht, J. van Veldhuizen en B.W. Westerman. Helaas zijn velen van hen inmiddels overleden, maar gelukkig is de historische vereniging, die zij samen in september '72 zijn begonnen (met nu circa 700 leden), nog springlevend!

Het periodiek

Al snel bleek het wenselijk de uitkomsten van het historisch onderzoek, dat door leden van de Historische Kring Maarssen en andere mensen werd verricht, in een tijdschrift op te kunnen nemen en zo ontstond naar aanleiding van een besluit daartoe in de Algemene Ledenvergadering van februari 1974 het Periodiek. In dit orgaan van de Historische Kring Maarssen, inmiddels toe aan de 23ste jaargang, schreef Dick Dekker vanaf Jaargang I, no: 1, (juni 1974) t/m Jaargang XIII, no: 2, (september 1986) een enorm aantal artikelen over vele onderwerpen. Wat mij bij herlezing

van deze stukken altijd weer opvalt, is de enorme betrokkenheid van Dick bij zijn onderwerpen. Natuurlijk had hij belangstelling voor hetgeen zich op de grote, deftige buitenplaatsen had afgespeeld, maar zijn voorkeur ging duidelijk uit naar de gewone mensen die in Maarssen hadden gewoond en gewerkt. Over de zware straf, die een kleine jongen 150 jaar geleden kreeg voor een in onze ogen gering vergrijp, kon Dick zich buitengewoon opwinden. Hij zal daarbij zeker gedacht hebben aan de rijkdom van andere bewoners van Maarssen en Maarsseveen die ook niet altijd even eerlijk was verworven. Wanneer Dick iets vertelde over zo'n diefstalletje waarover hij in één of ander archief iets had gevonden, dan vermeldde hij daar, heel discreet, nooit een naam bij. "Je weet maar nooit", zei hij eens, "de kleinzoon van die jongen kan wel bij ons in de zaal zitten." In enige artikelen besteedde Dick Dekker uitvoerig aandacht aan de joodse historie van Maarssen. Sommige daarvan, zoals: 'Joodse ritens en symbolen hebben de bouw



Een geschenk voor de HKM. Op 13 januari 1982 toont Dick Dekker een aantal bestuursleden van de HKM het zojuist door hem in ontvangst genomen geschenk (2500 gulden) van de Verenigde Spaarbank ter gelegenheid van de opening van hun filiaal in Bisonspoor, Maarssenbroek.

Foto Jan J. van Dijk, Maarssen

van de tuinkoepels in de Vechtstreek sterk bevorderd' en 'Het dorp Maarssen, de enige plaats in de Republiek' trokken ook buiten de vaste lezersgroep van de Historische Kring Maarssen veel belangstelling en zijn voor een deel ook in andere bladen³ opgenomen. Het was voor mij, toen secretaris van de vereniging, dan ook bepaald geen vervelende aangelegenheid Dick op een keer te kunnen vertellen dat we benaderd waren door een Israëliisch documentatiecentrum met het verzoek de periodieken waarin hij over de Joodse historie van Maarssen had geschreven naar hen op te sturen. Eerlijk gezegd waren we daar toen allebei wel een beetje trots op. Dick Dekker heeft, vooral nadat hij in oktober 1980 met pensioen was gegaan, vele uren doorgebracht in de archieven van de gemeente, provincie en rijk om de nodige gegevens op te zoeken voor het schrijven van zijn artikelen in het periodiek van de Kring en zijn drie boeken⁴ over

Maarssen. Bij elkaar heeft hij zo, zeer solistisch werkend, een enorme hoeveelheid werk verzet en daarmee een ieder die geïnteresseerd is in de rijke historie van Maarssen een enorme dienst bewezen.

Monumenten

In de periode dat Dick Dekker voorzitter was van de Historische Kring Maarssen heeft de vereniging zich tevergeefs ingespannen om een aantal monumentale gebouwen voor Maarssen te behouden. Ik noem u daarvan de laatste panoven in Oud-Zuilen, de buitenplaats Endelhoven en het schoolgebouw/raadhuis aan de Breedstraat. Met name de sloop van het laatste gebouw, beter bekend als de oude Burgemeester de Ruiterschool, was Dick Dekker een doorn in het oog. Het feit, dat hij juist in dit gebouw als leraar en directeur van de Koningin Juliana (M)ulo van 1943 tot 1960, toen de school naar de M.A. de Ruyter-

straat verhuisde, met zoveel plezier had gewerkt, zal daar zeker een grote rol in hebben gespeeld. Maar ook de vele andere sociale en culturele aspecten die aan dit bouwwerk verbonden waren, werden door hem vele malen gememoreerd. Talloze malen heeft de Historische Kring Maarssen bij monde van Dick Dekker bij raadsvergaderingen, hoorzittingen en inspraakavonden gepleit voor het behoud van het schoolgebouw aan de Breedstraat. Veelal nam Dick daarbij geen blad voor de mond⁵. Zo zei hij op een inspraakavond in januari 1980: "Dit gebouw is niet zomaar een huis op de hoek van een straat", en verklaarde vervolgens met verbijstering te moeten vaststellen dat sommige wethouders en raadsleden de taal van de inwoners van Maarssen niet meer verstaan. Ook de bij deze gelegenheid gestelde vraag aan het adres van de wethouder van financiën was niet mis. Aan hem vroeg Dick Dekker, "Hoe kan een wethouder van financiën zijn begroting kloppend maken met de verkoop van zijn grootste goed? Hij is gelijk een huls vader die om de financiën rond te krijgen het bed en beddegoed van zijn eigen kinderen verkoopt". Door voorstanders van de sloop van de school aan de Breedstraat is hem wel verweten dat hij te emotioneel reageerde op hun plannen hetgeen hem bepaald zeer heeft gedaan. Nadat het gebouw verdwenen was en de afschuwelijke nieuwbouw gereed kwam, heeft Dick dit gedeelte van Maarssen zoveel mogelijk vermeden. Hij liep liever een stukje om dan geconfronteerd te worden met hetgeen hij in één van zijn artikelen in het Utrechts Nieuwsblad⁶ de schrijnende wond in het centrum van Maarssen noemde.

Leve Maarssen!

Na de voorgaande woorden aan het papier te hebben toevertrouwd, realiseerde ik me opnieuw van hoeveel belang Dick Dekker voor de Histori-

sche Kring Maarssen is geweest. Na zijn overlijden was de verslagenheid in het bestuur van de Kring groot. Hoe moesten we verder met de Historische Kring Maarssen zonder hem, die, zoals hierboven enigszins beschreven, zo'n geweldig grote inbreng had gehad? Gelukkig kunnen we nu, tien jaar later, aan de vooravond van het 25-jarig bestaan van de vereniging en dat jubileum zou Dick Dekker tot tevredenheid hebben gestemd, constateren dat de vereniging nog steeds prima draait en velen dankzij de Kring vreugde beleven aan de historie van Maarssen. Met de profetische woorden die Dick Dekker aan het eind van zijn laatste lezing, 'Wat beweegt ons om in de historie van Maarssen te duiken?', voor de Kring, op 21 oktober '86, minder dan een maand voor zijn heengaan, uitsprak, kan ik naar mijn idee deze herinnering aan hem het beste afsluiten.

"Leve de Historische Kring Maarssen! Leve Maarssen!"

Hans Sagel

1. Reyer Pos, Periodiek HKM, Jaargang 1, no 2, 1974.
2. Dick Dekker, Maarssen in oude ansichten, deel I, 1972.
3. D. Dekker, Oudheidkundig Genootschap Niftarlake, Jaarboek 1977.
D. Dekker, Nederlandse Historiën, Jaargang 15, no:1, 1981.
4. D. Dekker, Maarssen in oude ansichten, deel I, 1972.
D. Dekker, Maarssen in oude ansichten, deel II, 1977.
D. Dekker, Toestanden en gebeurtenissen uit de geschiedenis van Maarssen, 1984.
5. Algemeen Nieuwsblad, woensdag 30 januari 1980
6. Utrechts Nieuwsblad, zaterdag 9 augustus 1986.

Toestanden en gebeurtenissen uit de geschiedenis van Maarssen* in het jaar 1986, opgetekend uit de VAR

2-1-86

- Riolering voor de Maarssenbroeksedijk Oost.
- Eerste 62 woningen in Vechtenstein opgeleverd, nadat Burgemeester Waverijn in maart 1985 de eerste paal had geslagen.
- Meester Klap schrijft in zijn wekelijkse column over 'de terugkerende welvaart' en 'kruipen uit een diep dal'. Gorbatsjov en Reagan hebben elkaar Gelukkig Nieuwjaar gewenst, namens hun volkeren. Meester Klap voegt hieraan toe: 'Het leek meer dan zo maar een diplomatieke vorm.'

9-1-86

- De eerste beroepscommandant van de Vrijwillige Brandweer, de heer J.A. Ruibing volgt de heer G. ter Wee op, die 43 jaar, waarvan 8 jaar als commandant, lid is geweest van de vereniging.
- Gedeputeerde Staten geven een verklaring van geen bezwaar af voor de bouw van 13 woningwetwoningen en 12 premie C-koopwoningen te Tienhoven.
- Burgemeester D'Hondt en zijn echtgenote hebben hun eerste Nieuwjaarsreceptie op Goudestein.
- Jonge Dorresteyn-generatie neemt slagersroer over.

16-1-86

- Drie panden op de Kaatsbaan worden verbouwd. Er komt een schoonheidssalon op nummer 5. Op de hoek Nassaustraats-Pieter de Hoogstraat vestigt zich Viale Di Moda (damesmode) en in het voormalig pand van Slijterij Kouffeld gaat Reo's Stoffenboetiek zich vestigen.
- Het Bisonbad heeft in 1985 meer dan 320.000 bezoekers gehad.

23-1-86

- Goudestein 25 jaar gemeentehuis. In die vijftiende eeuw heeft het drie burgemeesters gekend. Burgemeester De Ruiter tot 1968, Burgemeester Waverijn tot augustus 1985 en nu Burgemeester D'Hondt.
- Vooraankondiging van de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de HKM, die wordt gehouden 30 januari, om 20.00 uur in de Open Hof. Na de pauze zal een film worden vertoond over het belang van restauraties en de daarbij behorende ambachten.

30-1-86

- Jhr.drs. Beelaerts van Blokland, de nieuwe Commissaris van de Koningin in de Provincie Utrecht, brengt een kennismakingsbezoek aan Maarssen.
- UT-Delfia zelfstandig, los van Unilever.

8-2-86

- Nardus Heus, speelt 50 jaar toneel bij ROKA-TOMA/Maarssen '32.

13-2-86

- Oud-Zuilen wordt winkelloos. Peter en Sjaan Pak gaan sluiten. De enige kruidenierszaak die Zuilen nog rijk is gaat dicht.
- Kaatsbaanbrug weer terug met nieuw wegdek.
- Theo moet blijven.
Bij PTT is men van plan Theo Schouten over een paar weken als postbesteller in Westbroek te vervangen door een autobesteldienst met roulerende postbestellers.

13-3-86

- Geslaagde politieke markt in Bisonspoor
De Maarssense politieke partijen mochten zich voor één keer presenteren in Bisonspoor, met het oog op de komende gemeenteraadsverkiezingen.

straat verhuisde, met zoveel plezier had gewerkt, zal daar zeker een grote rol in hebben gespeeld. Maar ook de vele andere sociale en culturele aspecten die aan dit bouwwerk verbonden waren, werden door hem vele malen gememoreerd. Talloze malen heeft de Historische Kring Maarssen bij monde van Dick Dekker bij raadsvergaderingen, hoorzittingen en inspraakavonden gepleit voor het behoud van het schoolgebouw aan de Breedstraat. Veelal nam Dick daarbij geen blad voor de mond⁶. Zo zei hij op een inspraakavond in januari 1980: "Dit gebouw is niet zomaar een huis op de hoek van een straat", en verklaarde vervolgens met verbijstering te moeten vaststellen dat sommige wethouders en raadsleden de taal van de inwoners van Maarssen niet meer verstaan. Ook de bij deze gelegenheid gestelde vraag aan het adres van de wethouder van financiën was niet mis. Aan hem vroeg Dick Dekker, "Hoe kan een wethouder van financiën zijn begroting kloppend maken met de verkoop van zijn grootste goed? Hij is gelijk een huisvader die om de financiën rond te krijgen het bed en beddegoed van zijn eigen kinderen verkoopt". Door voorstanders van de sloop van de school aan de Breedstraat is hem wel verweten dat hij te emotioneel reageerde op hun plannen hetgeen hem bepaald zeer heeft gedaan. Nadat het gebouw verdwenen was en de afschuwelijke nieuwbouw gereed kwam, heeft Dick dit gedeelte van Maarssen zoveel mogelijk vermeden. Hij liep liever een stukje om dan geconfronteerd te worden met hetgeen hij in één van zijn artikelen in het Utrechts Nieuwsblad⁶ de schrijnende wond in het centrum van Maarssen noemde.

Leve Maarssen!

Na de voorgaande woorden aan het papier te hebben toevertrouwd, realiseerde ik me opnieuw van hoeveel belang Dick Dekker voor de Histori-

sche Kring Maarssen is geweest. Na zijn overlijden was de verslagenheid in het bestuur van de Kring groot. Hoe moesten we verder met de Historische Kring Maarssen zonder hem, die, zoals hierboven enigszins beschreven, zo'n geweldig grote inbreng had gehad? Gelukkig kunnen we nu, tien jaar later, aan de vooravond van het 25-jarig bestaan van de vereniging en dat jubileum zou Dick Dekker tot tevredenheid hebben gestemd, constateren dat de vereniging nog steeds prima draait en velen dankzij de Kring vreugde beleven aan de historie van Maarssen. Met de profetische woorden die Dick Dekker aan het eind van zijn laatste lezing, "Wat beweegt ons om in de historie van Maarssen te duiken?", voor de Kring, op 21 oktober '86, minder dan een maand voor zijn heengaan, uitsprak, kan ik naar mijn idee deze herinnering aan hem het beste afsluiten.

"Leve de Historische Kring Maarssen! Leve Maarssen!"

Hans Sagel

1. Reyer Pos, Periodiek HKM, Jaargang 1, no 2, 1974.
2. Dick Dekker, Maarssen in oude ansichten, deel I, 1972.
3. D. Dekker, Oudheidkundig Genootschap Niftariake, Jaarboek 1977.
D. Dekker, Nederlandse Historiën, Jaargang 15, no:1, 1981.
4. D. Dekker, Maarssen in oude ansichten, deel I, 1972.
D. Dekker, Maarssen in oude ansichten, deel II, 1977.
D. Dekker, Toestanden en gebeurtenissen uit de geschiedenis van Maarssen, 1984.
5. Algemeen Nieuwsblad, woensdag 30 januari 1980
6. Utrechts Nieuwsblad, zaterdag 9 augustus 1986.

Toestanden en gebeurtenissen uit de geschiedenis van Maarssen* in het jaar 1986, opgetekend uit de VAR

2-1-86

- Riolering voor de Maarssenbroeksedijk Oost.
- Eerste 62 woningen in Vechtenstein opgeleverd, nadat Burgemeester Waverijn in maart 1985 de eerste paal had geslagen.
- Meester Klap schrijft in zijn wekelijkse column over 'de terugkerende welvaart' en 'kruipen uit een diep dal'. Gorbatsjow en Reagan hebben elkaar Gelukkig Nieuwjaar gewenst, namens hun volkeren. Meester Klap voegt hieraan toe: 'Het leek meer dan zo maar een diplomatieke vorm.'

9-1-86

- De eerste beroepscommandant van de Vrijwillige Brandweer, de heer J.A. Ruibing volgt de heer G. ter Wee op, die 43 jaar, waarvan 8 jaar als commandant, lid is geweest van de vereniging.
- Gedeputeerde Staten geven een verklaring van geen bezwaar af voor de bouw van 13 woningwetwoningen en 12 premie C-koopwoningen te Tienhoven.
- Burgemeester D'Hondt en zijn echtgenote hebben hun eerste Nieuwjaarsreceptie op Goudestein.
- Jonge Dorresteyn-generatie neemt slagersroer over.

16-1-86

- Drie panden op de Kaatsbaan worden verbouwd. Er komt een schoonheidssalon op nummer 5. Op de hoek Nassaustraat-Pieter de Hoogstraat vestigt zich Viale Di Moda (damesmode) en in het voormalig pand van Slijterij Kouffeld gaat Reo's Stoffenboetiek zich vestigen.
- Het Bisonbad heeft in 1985 meer dan 320.000 bezoekers gehad.

23-1-86

- Goudestein 25 jaar gemeentehuis. In die vijftientig jaar heeft het drie burgemeesters gekend. Burgemeester De Ruiter tot 1968, Burgemeester Waverijn tot augustus 1985 en nu Burgemeester D'Hondt.
- Vooraankondiging van de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de HKM, die wordt gehouden 30 januari, om 20.00 uur in de Open Hof. Na de pauze zal een film worden vertoond over het belang van restauraties en de daarbij behorende ambachten.

30-1-86

- Jhr.drs. Beelaerts van Blokland, de nieuwe Commissaris van de Koningin in de Provincie Utrecht, brengt een kennismakingsbezoek aan Maarssen.
- UT-Delfia zelfstandig, los van Unilever.

8-2-86

- Nardus Heus, speelt 50 jaar toneel bij ROKA-TOMA/Maarssen '32.

13-2-86

- Oud-Zuilen wordt winkelloos. Peter en Sjaan Pak gaan sluiten. De enige kruidenierszaak die Zuilen nog rijk is gaat dicht.
- Kaatsbaanbrug weer terug met nieuw wegdek.
- Theo moet blijven.
Bij PTT is men van plan Theo Schouten over een paar weken als postbesteller in Westbroek te vervangen door een autobesteldienst met roulerende postbestellers.

13-3-86

- Geslaagde politieke markt in Bisonspoor
De Maarssense politieke partijen mochten zich voor één keer presenteren in Bisonspoor, met het oog op de komende gemeenteraadsverkiezingen.

27-3-86

- De spits van de toren van de Gereformeerde Kerk is eraf gewaaid.

10-4-86

- Schoonmaak voormalig gasfabriekterrein gestart. Aan de Gaslaan heeft tot 1928 de gasfabriek van de heer D. Faber gestaan. Dergelijke fabrieken hebben bijna overal voor verontreiniging van de bodem gezorgd.

17-4-86

- Begin werkzaamheden Straatwegfietspad.
Na bijna dertien jaar onderhandelen staken maandagmiddag twee Maarssense wethouders, Mevr. Van Zelst en Cor de Vries, samen de eerste spade in de grond voor de aanleg van het fietspad van Maarssen naar Breukelen. Vanaf 1973 is in de Maarssense gemeenteraad de wenselijkheid van dit fietspad regelmatig aan de orde geweest.
- Lezing van C.W.P. Bloemendaal voor de HKM over Oud-Zuilen.
In de zaal van de Open Hof zaten 120 personen, die vol belangstelling luisterden naar de bij zonder goede presentatie over Oud-Zuilen.
- Laatste dag voor jongenshuis Vechtoever.
Het buiten is gekocht door de Amsterdammer Bohnenn, die Vechtoever weer in zijn oude staat wil terugbrengen.

24-4-86

- Maarssen krijgt vier wethouders,
Jaap Verdonk, P.v.d.A., Sjoerd Swane, V.V.D., Jaap den Ouden, C.D.A., Ellen Zürcher, P.v.d.A.
- De Maria Dommer Stichting bestaat 150 jaar.

15-5-86

- Groots afscheid loco-burgemeester De Vries.
Na 12 jaar wethouderschap neemt de heer De Vries afscheid. De voorzitter van de HKM Drs.D.Dekker, vond dat de heer de Vries veel goed werk heeft gedaan en een rasechte Maarssenaar is, die vele historische plekjes heeft behouden. Er zijn echter ook enkele ten gronde gegaan, bijvoorbeeld de ULO-school, waar de heer De Vries zelf op heeft gezeten.

22-5-86

- 25 jaar drogisterij Blom.
Zondag 25 mei is het 25 jaar geleden dat Blom zijn drogisterij opende in het grote winkelcentrum aan de Johannes Vermeerstraat, dat toen zojuist was opgeleverd.

29-5-86

- Jurjen Schröder geboren, als 35.000ste inwoner van Maarssen.

26-6-86

- Plan Vechtenstein opgeleverd op 18-6.

17-7-86

- Straatwegfietspad-werkzaamheden stagneren vóór Herteveid.

7-8-86

- Wegdek Maarssense brug (Hogbrug) krijgt opknabbeurt.

21-8-86

- Maarsseveense grachtje wordt uitgebaggerd.
- Volière Goudestein heeft nieuw rieten dak.
- 't Zand is klaar voor het nieuwe seizoen.

18-9-86

- FAM stofzuigers gestolen t.w.v. f100.000.-.
Tussen vrijdag na sluitingstijd en maandagmorgen is er bij de FAM-Nederland ingebroken. De inbrekers hebben het grote hek naast het bedrijf opengebroken om zich vervolgens toe gang te verschaffen tot het pand aan het Zandpad op de grens tussen Maarssen en Breukelen, tegenover De Olifant.

25-9-86

- Meester Klap schrijft :
'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wat is er toch aan de hand in ons dierbare vaderland ?
Of zo we het sprookje allang ontgroeid zijn en kennis en cultuur rijkelijk verworven hebben,
kan de twijfelende vraag aldus luiden om met Hamlet te spreken : 'Is there something rotten
in the state of Holland ?'

16-10-86

- Dinsdag 21-10 begint 's avonds om 20.00 uur, de HKM in de grote zaal van het Sociaal Cultureel Centrum 't Zand, Harmonieplein 4, te Maarssen, aan het nieuwe najaarsprogramma. Hoewel in het september nummer van het Periodiek van de Kring aangekondigd werd dat de voorzitter de heer Drs.D.Dekker deze avond een lezing zou geven, moet thans helaas worden bericht dat dit nu niet geheel zeker meer is

23-10-86

- Burgemeester D'Hondt slaat in Valkenkamp, zijn eerste paal, als burgemeester van Maarssen.

30-10-86

- Springlevende Koningin Emmaschool in honderdste levensjaar. Tijdens de vanavond in de gerenoveerde Koningin Emmaschool in Oud-Zuilen georganiseerde receptie, zal waarschijnlijk duidelijk blijken, dat het enkele jaren geleden ogenschijnlijk afgeschreven 'klompenschooltje' weer springlevend is.

13-11-86

- Franse week in 5-jarig Bisonspoor groot succes.

27-11-86

- Dick Dekker, Maarssens historicus overleden.
Voor Maarssen is een man heengegaan die zich in 1943 in Maarssen vestigde en snel het vertrouwen van de bevolking kreeg, waar hij 43 jaar lief en leed mee zou delen . . . Na zijn komst in Maarssen als leraar aan de openbare ULO-School aan de Breedstraat heeft Dick Dekker zich voor de Maarssense gemeenschap ingezet als geen ander.

* Vrij naar het boek van Dick, dat hij in 1984 schreef op verzoek van Burgemeester Waverijn en dat tot stand kwam met financiële steun van het Provinciaal Anjerfonds en de VOMO te Maarssen. Dit boek werd opgedragen aan 'mijn oud-leerlingen van de Koningin Julianaschool in de Breedstraat'.



Speciaalzaak luxe geschenken

A.v.d. Bosch-Olijve
Diependaalsedijk 1 b
3601 GH MAARSSSEN
Tel.: 0346-561632


SWAROVSKI
SILVER CRYSTAL

RADIO - T.V. ELECTR. HUISHOUDELIJK

+ VOORDEEL + VAKMANSCHAP

+ KWIEKE SERVICE



radio en t.v. speciaalzaak



elektron

Nassaustraart 9-11,
3601 BA Maarssen
telefoon: 0346-562081

hülsta® 
Hét meubelmerk.

Historie kunt u op veel plaatsen in Maarssen vinden.

Ook bij Van Waay Woon-Art

Zo zijn wij één van de oudste dealers van Hülsta in Nederland.

Deze en vele andere tijdloze en moderne merkmeubelen laten wij u graag zien en voelen



van Waay Woon-Art
Nassaustraart 18 - Maarssen

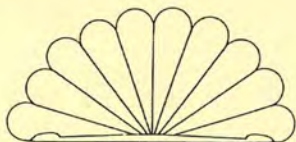
tel.: 0346-561897

**Zet de tijd even stil
voor een bezoek
aan Café Ome Klaas.**



Aan de Vecht, in een historisch stukje Maarssen, ligt Café Ome Klaas. Een café met een traditie die terug gaat tot 1780. Daar kunnen de stamgasten van Ome Klaas u alles over vertellen. Onder het genot van een borrel of tijdens een partijtje biljart. Overdag en in de kleine uurtjes. In Café Ome Klaas kent gezelligheid geen tijd.

Misschien wilt u eens spelen op Nederlands oudste kegelbaan. Of heeft u iets te vieren met vrienden of familie? Ome Klaas maakt van uw partijtje een feestelijke avond. Met een Oud Hollandse maaltijd, barbecue of een koud buffet. Of wellicht heeft u zelf een smakelijke suggestie. Als u van te voren even belt, zorgen wij dat alles naar wens is.



Café Ome Klaas

Al gezellig sinds 1780.

Langegracht 43, Maarssen. Tel.: 0346-561409.